

интересни. И ако не съмъ тѣй заетъ бихъ желалъ още сега да почна.

Свѣтлоокова. Ние не бързаеме. Само да се разбереме. Важното е да сключимъ договоръ. Изпълнението зависи отъ васъ.

Самокосовъ. (Като погледва часовника си). Тогава следъ три дена ще се срѣщнемъ и ще ви дамъ отговоръ.

Барзова. Тая среща може да стане въ моето ателие. Азъ съмъ на разположението ви.

Самокосовъ. Добре! Прието!

Бѣлокитова. (Вади банкнота и ги слага) Ето капарата.

Самокосовъ. (Като се смѣе) Значи ако не устоя — връща се въ двоенъ размѣръ!

Свѣтлоокова. (Оставя банкноти). И отъ мене капаро.

Самокосовъ. (Като имъ ги връща) Не, не, мили госпожи. Това не е нужно.

Бѣлокитова. Но нали ще купите материялъ за таблото. . . Защо?

Самокосовъ. Не, не! Азъ съмъ доста състоятеленъ и не желая. Доста е че разменихме дума; още повече, че азъ трѣбва да си помисля. Да си опредѣля, времето. . .

Двѣтъ. (Едновременно. Остави ли паритѣ) Не, не, безъ капаро не може. (Като си тръгватъ) И тѣй следъ три дни. (Излизатъ)

(Самокосовъ самъ)

Самокосовъ. Чудно!. . . До вчера никой ме не поглеждаше — днесъ: всѣки дири моята среща! Иди го разбери този свѣтъ! Скромень ли си—ти си незнαιность. Почнешъ ли да крещишъ — всѣки се спира да чуе.